

T. 59 - Ojcie nasz

= Łk 11:1 – 11:4 (T.; DW 3)

^{11:1} I zdarzyło się, że gdy był on w miejscu jakimś modląc się, jak skończył, rzekł któryś z uczniów jego do niego: "Panie, naucz nas modlić się, jako i Johan nauczył uczniów swoich".

^{11:2} Rzekł zaś im:
"Gdy się modlicie, mówcie:

‘Ojcie!
 {nasz {w niebiosach,}} ^[1]
Niech się święci imię twoje,
niech przyjdzie królestwo twoje. ^[2]
 {niech się stanie wola twoja, jako w niebie i na ziemi.} ^[3]

^[1] Πάτερ ("Ojcie") – P75, κ, B, 1, 700, 1342, vg, Sy-S, Tertulian, Orygenes, Marcjon; Πάτερ ἡμῶν ("Ojcie nasz") – L, pc, arm; Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ("Ojcie nasz w niebiosach") – wariant bizantyński / harmonizacja z Mateuszem: A, C, D, P, W, X, Δ, Θ, Π, Ψ, 070, f13, 33^{vid}, 157, 579, 892, 1241, Byz, it, Sy-C, Sy-P, Sy-H, Co i in.; pomija P75, κ, B, f1, 22, 700, 1342, pc, aur, vg, Sy-S, Marcjon, Orygenes i in.

^[2] wariant mniejszościowy: ἐλθέτω τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐφ’ ἡμᾶς καὶ καθαρῶσαι ἡμᾶς ("niech przyjdzie Duch twój święty na nas i oczyści nas") - 162, 700, Tertulian, Grzegorz z Nyssy, Maksymus, (Marcjon); możliwy wariant pierwotny zgodny z Łk 11:13, DzAp 1:8, 2:4, Rz 14:17

^[3] γενηθήτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ("niech się stanie wola twoja, jak w niebie i na ziemi") – wariant bizantyński / harmonizacja z Mateuszem: κ, A, C, D, P, W, X, Δ, Θ, Ψ, 070, f13, 33^{vid}, 157, 579, 700, 892, 1241, Byz, it, Sy-C, Sy-P, Sy-H, bo

= Mk 11:25 (T.)

(^{11:25a} A *gd*
 stoicie *modląc się*
^{11:25c} aby i
Ojciec
 wasz **w niebiosach**)

Mt 6:9 – 6:13

^{6:9} Takoz więc wy się módlcie:

‘Ojcie
nasz w niebiosach!
Niech się święci imię twoje,
^{6:10} **niech przyjdzie królestwo twoje,**
 niech się stanie wola twoja, jako w niebie i na ziemi.

T. 59 - Ojcie nasz

= Łk 11:1 – 11:4 (T.; DW 3)

^{11:1} Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπεν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· κύριε, διδάξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδασκεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

^{11:2} εἶπεν δὲ αὐτοῖς·
ὅταν προσεύχησθε λέγετε·

Πάτερ·
 {ἡμῶν {ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,}}
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομα σου·
^{6:10} **ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·**
 {γενηθήτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς}

= Mk 11:25 (T.)

(^{11:25a} Καὶ *ὅταν*
 στήκετε *προσευχόμενοι*
^{11:25c} ἵνα καὶ
 ὁ *πατήρ*
 ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς

Mt 6:9 – 6:13

^{6:9} οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς·

Πάτερ
 ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομα σου·
^{6:10} **ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·**
 γενηθήτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς·

<p>11:3 Chleba naszego niezbędnego [do życia] dawaj nam co dzień. 11:4 I odpuść nam grzechy nasze, i bowiem sami odpuszczamy każdemu dłużnemu nam. I nie wódz nas ku doświadczeniu™. {ale wyrwij nas ode Złego.} ^[4]</p> <p>^[4] ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ("ale wyrwij nas ode Złego") – wariant bizantyński / harmonizacja z Mateuszem: <i>κ^{C1}</i>, A, C, D, P, <i>R^{vid}</i>, W, X, Δ, Θ, Ψ, 070, f13, 33, 157, 579, 892, 1241, Byz, it, v^{g^{ms}, Sy-C, Sy-P, Sy-H, bo^m, Diatessaron i in.}</p>	<p><i>odpuścił wam przewinienia wasze</i> 11:25b <i>odpuszczajcie, jeśli coś macie przeciwko komu,</i></p>	<p>6:11 Chleba naszego niezbędnego [do życia] ^[1] daj nam dzisiaj. 6:12 I odpuść nam długi nasze, jako i my odpuściliśmy dłużnikom naszym. 6:13 I nie wódz nas ku doświadczeniu, ale wyrwij nas ode Złego™. ^[2] {gdyż twoje jest królestwo i moc, i chwała na wieki. {Amen.}} ^[3]</p> <p>^[1] <i>niezbędnego, koniecznego, potrzebnego do życia, egzystencji – por. Wulgata, Peszita</i> ^[2] <i>por. Mt 5:37, 13:38</i> ^[3] <i>ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας - wariant bizantyński wspierany przez L, W, Δ, Θ, 0233, 0287, f13, 22, 33, 579, 892, Byz, it (f, g¹, q), Sy, sa, bo^m, Didache, (k); doksolologia z k. III wieku</i></p>	<p>11:3 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· 11:4 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. {ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ}</p>	<p><i>ἀφῆ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.</i> 11:25b <i>ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος,</i>)</p>	<p>6:11 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· 6:12 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· 6:13 καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. {ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. {ἀμήν.}}</p>
---	---	---	--	--	---